

LAGUTSKOTTETS BETÄNKANDE nr 19/1983-84
med anledning av ltm Göte Sundbergs m.fl.
hemställningsmotion till landskapsstyrelsen
angående åtgärder för att trafikolyckor inte
skall föranledas av trafikskiltars placering.

Landstinget har den 9 december 1983 inbegärt lagutskottets yttrande över motionen. Utskottet, som hört trafikinspektören Ulf Lillie och övervägmästaren Curt Bjön, får härmed värdsamt anföra följande.

I motionen föreslås att trafikskyltarnas placering på landsbygden borde ses över och att åtgärder vid behov vidtas så att trafikolyckor inte föranleds av att dessa skyltar är olämpligt placerade.

Bestämmelser om vägmärkens utseende och mått ingår i landskapsförordningen om vägmärken (62/73). Några närmare bestämmelser om märkenas placering finns inte men landskapsstyrelsen följer enligt ett tidigare principbeslut väg- och vattenbyggnadsstyrelsens föreskrifter.

Utskottet har erfarit att landskapsstyrelsens trafikavdelning vid utplacering av vägmärken strävar dels till att märkena skall synas i så god tid som möjligt, dels till att de placeras så att sikten på platsen inte skymms. Maximalt tre märken placeras på samma stolpe. Märkets höjd är beroende av att det skall kunna belysas av ett fordons närljus. Lägsta höjden är i allmänhet 80 centimeter, såvida inte undantag måste göras på grund av vegetation el.dyl. Till avdelningens rutiner hör att regelbundet granska vägmärkenas skick och placering.

Utskottet konstaterar att landskapsstyrelsens uppmärksamhet redan är fäst vid de problem motionen aktualiserar. Det finns dock skäl att understryka vikten av att denna del av trafiksäkerhetsarbetet inte försummas. Vägkorsningar med särskilt tät trafik bör speciellt uppmärksammas. Det är nödvändigt att kontinuerligt avlägsna sikthinder i form av vegetation, snövallar etc. för att undvika trafikfällor. På vissa platser kan det vara på sin plats att överväga omplacering av vägmärkena, bl.a. i s.k. T-korsningar kan det ofta vara ändamålsenligt att placera t.ex. vägvisare i korsningens motsatta sida för att inte skymma sikten för trafikanter.

I riket ingår bestämmelser om vägmärkens placering i trafikministeriets beslut om

trafikanordningar (FFS 203/82). I sitt betänkande nr 10/1982-83 över framställningen till vägtrafiklag för landskapet Åland underströk utskottet vikten av att landskapsstyrelsen utfärdar kompletterande förordningar och beslut till den nya lagen. Nämda ministeriebeslut innehåller även detaljerade föreskrifter om användningen av olika vägmärken. I samband med utfärdande av en ny landskapsförordning om vägmärken borde därför beslutet beaktas och vid behov omarbetas för åländska förhållanden.

Med hänvisning till det ovan anförda får utskottet vördsamt föreslå

att Landstinget med förkastande av hemställningsmotionens kläm bringar betänkandets motivering till landskapsstyrelsens känedom.

Mariehamn den 17 januari 1984.

På lagutskottets vägnar:

Sune Eriksson
ordförande

Lars Ingmar Johansson
sekreterare.

Närvarande vid ärendets avgörande behandling: ordf. Sune Eriksson, ledamöten Börje Eriksson samt ersättarna Berg, Boman och S.-O.Lindfors.